

Sygn. akt I C 1103/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w K., (...) z siedzibą w K.

przeciwko (...) w C. (...)

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powodów (...) S.A. z siedzibą w K., (...) z siedzibą w K. solidarnie kwotę 1600,55 zł (jeden tysiąc sześćset złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powodów (...) S.A. z siedzibą w K., (...) z siedzibą w K. solidarnie kwotę 2698,63 zł (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt trzy grosze)

III. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

IV. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powodów (...) S.A. z siedzibą w K., (...) z siedzibą w K. solidarnie kwotę 10754 zł (dziesięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1103/16

UZASADNIENIE

Powodowie - (...) S.A. z siedzibą w K. i (...) z siedzibą w K. działający na zasadzie konsorcjum, którego liderem był (...) S.A. z siedzibą w K. reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego D. J., w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 25 lipca 2016 r., wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od pozwanego (...) (...) w C. kwoty 70.723,40 zł tytułem dostawy produktów leczniczych wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 69.122,85 zł od dnia 13 lipca 2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.600,55 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż powodowie jako przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży produktów leczniczych w ramach hurtowni farmaceutycznej w drodze przeprowadzonych przetargów zawarli z pozwanym szpitalem szereg umów, tj. m.in. umowę nr (...) z dnia 30 grudnia 2015 r., umowę nr (...) z dnia 31

sierpnia 2015 r. oraz umowę nr (...) z dnia 4 stycznia 2016 r. na dostawę i sprzedaż produktów farmaceutycznych. Na podstawie tych umów szpital zakupił produkty lecznicze, które zostały mu doręczone i odebrane wraz z fakturami VAT i dowodami wydania towaru. Faktury były podpisywane przez uprawnioną osobę, a szpital nie zgłaszał zastrzeżeń co do dostarczanych, zgodnie z zamówieniami, produktów leczniczych. Pomimo upływu terminów płatności określonych w poszczególnych fakturach pozwany szpital nie dokonał zapłaty za dostarczone mu produkty. W związku z powstaniem opóźnienia w zapłacie powodowie naliczyli odsetki ustawowe. Na dochodzoną kwotę składają się kwota 69.122,85 zł tytułem należności głównej i kwota 1.600,55 zł tytułem skapitalizowanych odsetek. (pozew – k. 2-5 akt)

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, w związku z czym przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu właściwości ogólnej pozwanego. (postanowienie – k. 6v akt)

Zarządzeniem z dnia 31 października 2016 r. pełnomocnik powodów został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 zd. 1 KPC, dołączenie pełnomocnictwa, dołączenie aktualnego wypisu z KRS lub innego rejestru powoda oraz uzupełnienie opłaty sądowej od pozwu, poprzez uiszczenie kwoty 2.652,00 zł w terminie 14 dni, pod rygorem umorzenia postępowania. (zarządzenie – k. 1 akt)

W korespondencji z dnia 24 listopada 2016 r. pełnomocnik powodów uzupełnił braki pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. (korespondencja – k. 10-40 akt)

W odpowiedzi na pozew **pozwany (...) w C. (...)** wniósł o odrzucenie pozwu i umorzenie postępowania w sprawie oraz zasądzenie solidarnie od powodów kosztów procesu wg. norm przepisanych z uwagi na zawisłość sprawy w odniesieniu do części faktur VAT, które są objęte postępowaniem prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Płocku pod sygn. akt I C 1970/16. W razie nieuwzględnienia powyższego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie solidarnie od powodów kosztów procesu wg. norm przepisanych.

W treści uzasadnienia odpowiedzi na pozew pozwany w pierwszej kolejności podniósł brak należytego umocowania pełnomocnika strony powodowej wskazując, że pełnomocnik złożył pozew w imieniu dwóch spółek, zaś pełnomocnictwo pochodzące od (...). z siedzibą w K. zostało podpisane przez członka zarządu – S. K. oraz prokurenta - A. D.. Tymczasem, jak wynika z wydruku KRS w/w spółki jedyny prokurent umocowany do reprezentacji łącznie z członkiem zarządu to M. G.. Dla A. D. ustanowiona została prokura łączna, jednakże z drugim prokurentem. Jednocześnie, wobec wieloosobowego zarządu, członek zarządu nie miał prawa samodzielnej reprezentacji - stosowanie do wydruku KRS. W tej sytuacji – jego zdaniem - należy stwierdzić, że działający łącznie: S. K. i A. D. nie legitymowali się prawem reprezentacji udzielając pełnomocnictwa na rzecz pełnomocnika procesowego, który złożył pozew w niniejszej sprawie. Na poparcie powyższego stanowiska przytoczył - uchwałę składu 7 Sędziów wydaną w sprawie o sygn. akt III CZP 34/14 oraz uchwałę składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego wydaną w sprawie o sygn. akt III CZP 154/07. W tej sytuacji w jego ocenie dotychczasowe postępowanie dotknięte jest nieważnością, której nie można konwalidować, tym samym pozew winien zostać odrzucony, a postępowanie należy umorzyć.

Na wypadek zaś gdyby Sąd nie podzielał powyższego stanowiska pozwany poniósł dalszą argumentację, gdzie wskazał, że umowa nr (...) z dnia 30 grudnia 2015 r., w której strona powodowa widzi źródło zobowiązania została w imieniu obu powodowych spółek podpisana przez pełnomocnika - A. U., jednakże do umowy załączono jedynie pełnomocnictwo pochodzące z jednej spółki – (...) S.A. z siedzibą w K.. W tej sytuacji, wobec tego że jedną ze stron umowy wskazano obie spółki, toteż należy dojść do wniosku, że umowa nie została skutecznie zawarta. Brak jest zatem w obrocie prawnym ważnego źródła zobowiązania, na którym oparte jest powództwo. Analogiczne jak wyżej pozwany powyższe uwagi skierował do umowy nr (...) z dnia 4 stycznia 2016 r. z tą tylko różnicą, że wskazał, że za obie spółki podpisał się jedynie S. R.. Następnie podniósł, że brak umocowania do działania w imieniu obu spółek zmienia umowę konsorcjum, której skutki prawne należy lokalizować w stosunkach między uczestnikami konsorcjum, a nie na zewnątrz. Dalej pozwany zakwestionował w całości roszczenie powoda, zarówno co do zasady, jak i co wysokości. Wskazał, że roszczenie jest nieudowodnione, zaś całe żądanie pozwu należy uznać za bezzasadne, co winno skutkować jego oddaleniem. (odpowiedź na pozew – k. 111-115 akt)

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew **powodowie - (...) S.A. z siedzibą w K. i (...). z siedzibą w K.** w odniesieniu do zarzutu zawisłości sprawy przed Sądem Okręgowym w Płocku w pod sygn. akt I 1970/16 wyjaśnili, że w sprawie I C 1970/16 dochodzili od pozwanego należności z tytułu sprzedaży produktów farmaceutycznych na kwotę 120,270,13 zł potwierdzonych fakturami VAT wystawionymi w okresie od 17 marca 2016 r. do dnia 30 marca 2016 r. Natomiast na żądanie pozwu w niniejszej sprawie składają się kwoty faktur VAT wystawione w okresie od 14 marca do 16 marca 2016 r.

W odniesieniu do zarzutu braku umocowania pełnomocnika – niewłaściwego umocowanie pełnomocnika powoda (...) z siedzibą w K. wskazali, że jest on należycie umocowany co wynika z treści 109⁽⁴⁾ § 1⁽¹⁾ KC, który stanowi, że „prokura może obejmować umocowanie także albo wyłącznie do dokonywania czynności wspólnie z członkiem organu zarządzającego lub wspólnikiem uprawnionym do reprezentowania handlowej spółki osobowej”. Jego zdaniem powołana przez pozwanego uchwała Sądu Najwyższego o sygn. akt III CZP 154/07 w obecnym stanie prawnym nie może być wskazówką przy dokonywaniu wykładni udzielonej prokury, a tym samym skuteczności pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez prokurenta działającego łącznie z członkiem zarządu spółki kapitałowej.

W odniesieniu do zarzutu nie istnienia umów – nienależnej reprezentacji strony umowy wskazali, że obie umowy zostały zawarte przez lidera konsorcjum – (...) S.A. z siedzibą w K.. Lider konsorcjum reprezentował powodów solidarnie w/w umowach na podstawie umowy konsorcjum złożonej wraz z ofertą w postępowaniu przetargowym. Powodowie na potwierdzenie tego wskazali, że dołączyli do akt sprawy dokumenty umów konsorcjum związane z zakwestionowanymi przez powoda umowami. Dalej podkreślili, że powyższy zarzut pozwanego jest wysoce kuriozalny, przy uwzględnieniu faktu, że pozwany podpisując przedmiotowe umowy działał jako zamawiający w rozumieniu ustawy – prawo zamówień publicznych z dnia 29 stycznia 2004 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 177 z późn. zm.). Zatem brak należytego umocowania lidera konsorcjum winien być przez zamawiającego podniesiony na etapie postępowania przetargowego, do którego zorganizowania i przeprowadzenia pozwany jest zobligowany. Podnosząc zarzut nienależytej reprezentacji stron umowy, a wcześniej oferenta pozwany – zdaniem powodów - przyznaje, że nie dopełnił ciężarów na nim obowiązków wynikających z powołanej ustawy ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym konsekwencjami związanymi z naruszeniem dyscypliny finansów publicznych. Poza powyższymi powodowie zauważyli, że pozwany nie zwracał uwagi na „nieistniejące umowy” gdy dokonywał zakupu produktów leczniczych, potwierdzał ich odbiór zgodnie z przyjętą praktyką, a następnie uregulował należność wynikającą z faktur objętych pozwem. W odniesieniu zaś do zarzutu bezzasadności powództwa i nieudowodnienia twierdzeń pozwu, spółki wskazały, że jako dowody z dokumentów zostały powołane i załączone umowy na sprzedaż i dostawę produktów leczniczych, a nadto faktury VAT, zawierające m.in. potwierdzeniem dostarczenia towaru do apteki szpitalnej pozwanego, opatrzone pieczętką i podpisem pracownika pozwanego.

Niezależnie od powyższego powodowie wskazali, że pozwany dokonał spłaty znacznej części zadłużenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu na podstawie przelewu z dnia 9 grudnia 2016 r. Dokładniej wyjaśnili, że w związku z pozostawianiem stron w stałych stosunkach gospodarczych pozwany uregulował na podstawie tego przelewu również inne zobowiązania, nie objęte niniejszym postępowaniem. Pozwany dokonując przelewu na kwotę 296.899,89 zł wskazał, że płaci dług objęty postępowaniem prowadzonym przed Sadem Okręgowym w Płocku o sygn. akt I C 1970/16, w którym wartość przedmiotu sporu wynosiła 120.270,13 zł. Wobec tego powodowie dokonali zaliczenia nadwyżki kwoty przelewu na podstawie art. 451 § 1 i 2 KC na poczet długu najdalej wymagalnego. W związku z dokonaną wpłatą przez pozwanego, po wytoczeniu powództwa, powodowie cofnęli powództwo w części – co do kwoty 69.122,85 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniesli o zasądzenia od pozwanego solidarnie – kwoty 1.600,55 zł tytułem należności głównej, stanowiącej skapitalizowane odsetki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz kwoty 2.698,63 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od spłaconej przez powoda należności głównej w wysokości kwoty 69.122,85 zł. (pismo z dnia 20 marca 2017 r. – k. 124-126 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółki - (...) S.A. z siedzibą w K. i (...) z siedzibą w K. zawarły w dniu 3 grudnia 2015 r. i w dniu 21 grudnia 2015 r. umowy konsorcjum na realizację zamówienia publicznego w postaci dostawy leków do apteki szpitalnej oraz dostawy leków m.in. F. i leków dla Oddziału Psychiatrycznego. Zgodnie z § 3 umów konsorcjum jego strony ustaliły, że (...) S.A. z siedzibą w K. będzie liderem konsorcjum i jego pełnomocnikiem we wszystkich sprawach dotyczących przetargu.

dowód: odpis (...) S.A. z siedzibą w K. – k. 16-22, 23-28 akt, odpis (...) z siedzibą w K. – k. 29-34, 35-39 akt, umowa konsorcjum z dnia 3 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 65-69 akt, umowa konsorcjum z dnia 21 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 82-85 akt

Zgodnie z wygranymi przetargami o udzielenie zamówień publicznych przeprowadzanymi na podstawie umowy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) zawarto ze (...) (...) w (...) umowy: nr (...) z dnia 30 grudnia 2015 r., nr (...) (...) z dnia 31 sierpnia 2015 r. i nr (...) (...) z dnia 4 stycznia 2016 r.

dowód: odpis KRS (...) (...) w C. – k. 116-116v akt, umowa z dnia 30 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 45-64 akt, umowa z dnia 31 sierpnia 2015 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 69-77 akt, umowa z dnia 4 stycznia 2016 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 78-81, 86-89 akt

Zgodnie z treścią owych umów konsorcjum zobowiązało się do dostawy leków do apteki szpitalnej oraz dostawę leku F. i leków dla Oddziału Psychiatrycznego, wszystkie wymienione w zestawieniach asortymentowo – wartościowych stanowiących załączniki do umów. Natomiast szpital zobowiązał się zapłacić należność za dostarczony towar w terminie 30 od daty wystawienia faktury VAT

dowód: umowa z dnia 30 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 45-64 akt, umowa z dnia 31 sierpnia 2015 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 69-77 akt, umowa z dnia 4 stycznia 2016 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 78-81, 86-89 akt

Konsorcjum dostarczyło produkty lecznicze zgodnie z zamówieniami, na co wystawiał faktury VAT na łączną kwotę 69.122,85 zł. Pozwany szpital towary odebrał; nie kwestionował dostarczonego towaru ani wystawionych faktur VAT. Pomimo tego nie dokonał zapłaty za dostarczony towar. Również wezwania do zapłaty należności nie skutkowały uiszczeniem należności za dostarczony towar. Ponieważ należność nie została zapłacona w terminie, powodowie skapitalizowali odsetki naliczane od chwili wymagalności poszczególnych faktur VAT do dnia 12 lipca 2016 r., które to wyniosły 1.600,55 zł

dowód: faktury VAT – k. 90-108 akt, wezwanie do zapłaty z dnia 15 czerwca 2016 r. wraz z załącznikiem i potwierdzeniem nadania – k. 182-185 akt

W dniu 9 grudnia 2016 r. szpital przelał na rzecz konsorcjum kwotę 296.899,89 zł tytułem zapłaty na poczet należności dochodzonej w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Płocku o sygn. akt I C 1970/16, która wynosiła 120.270,13 zł. Na podstawie art. 451 § 1 i 2 KC powodowie dokonali zaliczenia nadwyżki dokonanej kwoty przelewu na poczet przedmiotowego długu w kwocie 69.122,85 zł.

dowód: potwierdzenie przelewu – k. 131 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: odpisu (...) S.A. z siedzibą w K. – k. 16-22, 23-28 akt, odpisu (...) z siedzibą w K. – k. 29-34, 35-39 akt, umowy konsorcjum z dnia 3 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 65-69 akt, umowy konsorcjum z dnia 21 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 82-85 akt, odpisu KRS (...) (...) w C. – k. 116-116v akt, umowy z dnia 30 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 45-64 akt, umowy z dnia 31 sierpnia 2015 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 69-77 akt, umowy z dnia 4 stycznia 2016 r. wraz z załącznikami i aneksem – k. 78-81, 86-89 akt, faktur VAT – k. 90-108 akt, wezwania do zapłaty z dnia 15 czerwca 2016 r. wraz z załącznikiem i potwierdzeniem nadania – k. 182-185 akt oraz potwierdzenia przelewu – k. 131 akt.

Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu oraz złożone przez strony w toku procesu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załączniki do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Strony niniejszego procesu łączyły 3 umowy, których przedmiotem była dostawa produktów leczniczych i z tych też umów wynika roszczenie powoda. Zgodnie z art. 605 KC przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W sprawie niniejszej bezspornym było, iż dostawca spełnił swój obowiązek i dostarczył produkty lecznicze, zaś odbiorca je odebrał, lecz za wystawione faktury VAT nie uiszczył należności, mimo upływu terminu wskazanego w nich, a ustalonego zgodnie z treścią umów.

Dopiero w toku niniejszego postępowania w dniu 9 grudnia 2016 r. pozwany przelał na rzecz konsorcjum kwotę 296.899,89 zł tytułem zapłaty na poczet należności dochodzonej w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Płocku o sygn. akt I C 1970/16, która wynosiła 120.270,13 zł, zaś na podstawie art. 451 § 1 i 2 KC, który stanowi, że dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne (§ 1). Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu (§ 2). W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego (§ 3) powodowie dokonali zaliczenia nadwyżki dokonanej kwoty przelewu na poczet przedmiotowej należności w kwocie 69.122,85 zł. Wobec zapłaty w toku procesu roszczenia głównego, powodowe spółki w toku postępowania cofnęły powództwo w tym zakresie wraz z zrzeczeniem się roszczenia i wniosły o umorzenie w tej części postępowania.

Zgodnie z art. 203 §1 KPC pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast stosownie do treści art 203 § 4 KPC sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd stwierdził, że z okoliczności sprawy nie wynika, by częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, jak również nie wymagało zgody strony pozwanej, bowiem nastąpiło ono przed rozpoczęciem rozprawy, wobec czego należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w obrębie kwoty – 69.122,85 zł i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 KPC w zw. z art. 203 KPC, o czym orzeczono w pkt III sentencji wyroku.

Jak wskazano powyższej pozwany spłacił na rzecz powoda w dniu 9 grudnia 2016 r. jedynie kwotę należności głównej w wysokości 69.122,85 zł, nie uiszczył natomiast kwoty wygenerowanych przez siebie odsetek w związku z nieterminowym uiszczeniem należności głównej, które to zostały przez powodów skapitalizowane na kwotę 1.600,053 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, jak również kwoty 2.698,63 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od spłaconej przez powoda należności głównej w wysokości kwoty 69.122,85 zł.

Przed przejściem do meritum sprawy, należało wskazać, że Sąd nie zajął się zarzutem pozwanego, dotyczącego braku umocowania pełnomocnika, ani też nienależytej reprezentacji strony umowy, z uwagi na spłatę zadłużenia przez

pozwanego po dniu wniesieniu pozwu, co przesądza o uznaniu przez niego powództwa oraz faktu, że podczas czynności zaliczenia przez powodów w trybie art. 451 § 1 i 2 KC części kwoty dokonanego przelewu na poczet należności głównej w kwocie 69.122,85 zł KC, powiadomienia go o tym, nie oponował ku powyższemu, co spowodowało zbędność rozważań w tym zakresie.

Zgodnie zatem z art. 481 § 1 KC jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2). Natomiast zgodnie z art. 482 § 1 KC od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Mając na uwadze treść powyższych przepisów Sąd w pkt I sentencji wyroku zasądził skapitalizowane przez powoda odsetki od poszczególnych kwoty wynikających z nieuiszczonych przez stronę pozwaną w terminie faktur VAT składających się na należności główną od dnia ich wymagalności do dnia 12 lipca 2016 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto uznał za zasadne i uwzględnił roszczenie o zasądzenie skapitalizowanych odsetek w kwocie 2.698,63 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od spłaconej przez powoda należności głównej w wysokości kwoty 69.122,85 zł, o czym orzekł w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 KPC. Zgodnie z powołanym artykułem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40). W niniejszej sprawie należało uznać za przegrywającego sprawę stronę pozwaną, bowiem to ona dopiero w toku procesu uiściła kwotę należności głównej, na poczet której składały się należności, tym samym zasadne było obciążenie jej kosztami w całości, na które to koszty składają się: opłata sądowa, którą uiścił powód – 3.537,00 zł, z czego 885,00 zł podczas wnoszenia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz 2652,00 zł jako uzupełniającej opłaty sądowej od pozwu, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie – 7.200,00 zł, tj. - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 5 listopada 2015 r.) oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)